

**EPISTOLL· PAULOU
TOU APOSTOLOU
PROTERA TROS
TIMOTHEON
EKTITHEISA...**

Michael Retell

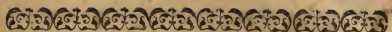
Collection of 1841

Library

1841

1841

1841

REVERENDISSI

MO IN CHRISTO PRAESVLI

D. D. STANISLAO, EPISCOPO

Culmensi, & Nobilibus Generosisq; Dominis Io-
hanni, ac Michaëli à Sylslauia, hæredibus
in Meselantz, fratribus &c.

Mecænatibus suis ob-
seruandissimis,

S. P. D.

Nter reliqua Præ-

ceptorum officia Reuerende
Domine Præsul, ac viri Generosi
haud postremum est, adolescentes
à teneris statim annis ad pietatis stu-
dium maturè extimulare, varijsq;

bonorum morum regulis horum imbuere ingenia.
Qua in re quantum elaborarint non tantum Ecclesiae
Doctores, verum etiam Græci, & Latini Philosophi,
omnibus satis liquido constat. Cuius rei usum, & di-
gnitatem dum in hoc inclyto Dantiscanorum Gymna-
sio per decennium publicè doceo, cum uideo melius
tum animaduerto accuratius. Quid enim vita aliud est
sine pietatis & decente morum exercitio, quam mera
barbaries, & flagitiorum petulans asyllum. Quam &

legum reuerentia in primis hoc seculo ad vitia proclis
uiore in omni vitæ societate necessaria sit, quotidiana
morum prauitas, & nimia cupiditas licentiæ satis est
argumento. Præclare igitur faciunt parentes, qui pie-
tatis semina cum primo statim lacte pueris instillant.
Verum rectius agunt, qui præceptoribus hoc officij
quamprimum demandant, quorum informatione facili-
us & rectius rudimenta pietatis arripiant. Dum igitur
præceptoris officio iuxta alios hinc fungor, hac me-
thodo institutionis utor libenter, ut meæ fidei com-
missos pueros Deum agnoscere doceam, & teneros
eorum animos morum cultura exornare enitar. Quia
autem morum exempla sine præceptis rectè edi non
possunt à iunioribus, antequam doctrinam horum in
Scholis agnoscant, quam deinceps foris in usum con-
ferant, usitatum est, tales proponere autores, quorum
succum in proprium chylum uertere discant. Inter
quos palmam obtinere Paulum in epistolis ad Timo-
theum & Titum, nemo ut confido refragabitur. Eius
autem epistolæ ferè omnes hæcenus hic explicatæ
sunt, quo adultioribus & iunioribus una uice prodes-
semus, nec dubitamus adolescentes inde mediocrem
in studijs progressum fructum cepisse. Quo igitur plu-
ribus modis iuuenes ad pietatem concitarem, fieri
ingeniosiores identidem optauimus. Hinc Comædi-
as sacras toties egimus, hinc pij argumenti disputatio-
nes, & declamationes toties habitæ sunt. Atque unam
ex epistolis Paulinæ, quas cognoscendas proposueram
discipulis nostris, intelligentiam ipsorum præle-
gendo & interpretando adiuvantes, hoc tempore ui-
sum est uersibus compræhensam edere: simul ut spe-
cimen quoddam exhiberem studij mei, simul ut curam
attenti-

attentionemq; iuuentutis hac in parte excitarem, & exemplo ad similes conatus inuitarem. Prodibuntq; fortasse breui, ita Deo aeterno uolente, etiam alia huius generis opuscula mea. Merito quidem me rei difficultatem deterrere debuisse fateor, cum paucos adhuc hoc laboris onus suscepisse uideam, attamen hoc iter mihi suscipiendum statui, ut si minus id feliciter perficerem, alijs tamen agilioribus aditum qui idem felicius absoluerere possint præpararem. Et dum ita adulescentes tenui uersione ad Paulinam lectionem inuito, omnino spero futuros alios quibus otium magis suppetat, os, & spiritus ad maiora canenda sublimior sit, qui omnes Pauli epistolas ea dexteritate, qua Apollinarius Davidis Psalmos, & Nonnus Iohannis Evangelium, cantaturi sint. Præsertim cum & recentiores Iuuenus, Sedulius, Aratus, Eobanus, & alij in Latinis uersionibus hoc laboris genere non parum utilitatis rei literariæ acquisierint. Hæc enim ratio tractandæ sacræ scripturæ summis uiris in Ecclesia admodum placuit, qui & Nonni *μετάφρασις* multum lucis attulisse Iohannis scriptis haud obscure fatentur. Etenim & Diuus Basilus ait, Spiritum sanctum ideo sub specie rythmorum Dauidi sua tradidisse oracula, quod sensisset præcepta dulci modulatione comprehensa facilius sanctos ad amorem pietatis inuitare. Alij uero in uertendis scriptis *παραφράσεις* liberiores normas, alij *μετάφρασις* præcepta sequi elegerunt, ego enarrationem simplicem usurpare, quo proprietates sententiarum nihil addendo, nec quicquam adimendo permaneret, conatus sum. Quod si ex æquo omnibus non satis fecero, eos tamen hoc mihi concessuros puto, id quod molitus sum, à me pio proposito esse factum. Et si

qui in pari cymba mecum nauigare tentabunt, facilius infirmitati ueniam dabunt. Quod autem epistolas Græce sim complexus, obiuuenes factum est, quo talibus tirocinij ad studium Græcæ linguæ amplectendum, & ad similia exercitiâ allicerè possint. Et si non dubito quosdam emunctæ naris homines obijcere posse, parum emolumenti ad sese redire ex Græcarum uersionum labore, ijs ut sibi sapiant non inuideo, hoc tamen fateantur Græca uersione multum lucis sententijs quodammodo abstrusioribus accedere, ut & mediocriter Græcæ linguæ peritos iuuare possit. Si uero qui Græce nesciunt, non ideo quod ignorant à lingua se abalienatos esse fateri decebit, dum ea per se infinita commoda in omni studiorum & artium curriculo uiris doctis aperte præbeat. Cùm itaq; talia scripta raro diuulgentur, quàm morfu ab iniquioribus petantur, ante prodire ea nolui, quam tutores & patronos ijs more consueto adiungerem comites. Delectu igitur ultro citroq; habito facillime placuit R. D. P. Generosiq; uiri ad hunc meum laborem licet exiguum, at pium tamen, uos Antistites, & Mecænates eligere, & precariò inuitare. Dum enim apud animum perpendo, quam ex antiquo & Nobili proauorum atauorumq; stemmate uestre stirpis familia à Sylslauia dicta, originem & genus ducat, quanto uirtutum splendore, rebus cum præclare tum laudabiliter gestis conspicuum semper, & acri strenuitate celebre extiterit, quantà deniq; laude patriæ tam in Politica quam Ecclesiastica gubernatione Magistratus pij, & iusti officio eadem functa sit, quantà ingenuarum artium cultura, & uirtutum integritate insignita, & nobilitata fuerit, qua liberalitate, & munificentia honestis literarum exercitijs

tijſ benignam ſe & omni auxiliorum genere facilem
declarauerit, anſam inde, & quo R. D. P. Viriꝑ ge-
neroſi, uoſ mei ingenioli ſœturæ patronoſ aliꝑ ultro
prætulerim, iuſtam occaſionem ſumſi. Haſ ergo epiſ-
tolaſ Hexametris redditaa, quaſ D. Pauluſ non tan-
tum ad Epiſcopoſ, uerum etiã ad Magiſtratuſ Poli-
ticuſ, ad patreſ familiaſ, & alioſ, ob multifaria præce-
pta ſcriptaſ extare uoluit, uobiſ R. D. P. Viriꝑ Ge-
neroſi, ut Epiſcopo etiã primo à Paulo conſecrataſ,
deinde cuiuſ Gubernatori ob diſciplinæ ſcientiam
conuenienteſ, & frugiſeraſ, contra maleuoloſ deſen-
dendaſ offerre & dedicare uolui. Et hoc inprimiſ no-
mine quod R. D. P. Viriꝑ Generoſi, uoſ ſumma pla-
cibilitate, & æquitate ita ſubditoſ haçtenuſ rexiſſe
ſciam, ut iꝑdem & leguſ propoſita obſeruantia, & diſ-
ciplinæ ſeueritate nihilominuſ laudem eximiam obti-
nuerint. Nec dubito quĩ hanc ſcriptionem, quæ uti-
leſ Pauli legeſ continet, ueſtro patrocinio, & ſingula-
ri amore, quo erga ſacraſ literaſ, arteſ liberaleſ, & ho-
neſtaſ diſciplineſ haçtenuſ eximiæ flagraſtiſ ſuſceptu-
ria & deſenſuri ſitiſ. Oro igitur quo R. D. P. Viriꝑ
Generoſi, æternuſ Deuſ uoſ ad utilitatem & deſenſi-
onem ſubditoꝝ, in iſta felici gubernatione diu inco-
lumeſ, & bonæ diſciplinæ propugnatoꝝ benigne
conſeruare dignetur. Bene & feliciter ualete. Data
Dantiſci Idib. Decẽmb. Anno à Virginis ſalutiſero
partu 1567.

V. R. & Præſtantiꝑ
obſequentiſ.

M. Michaël Retelliuſ Gymnaſ-
ij Dantiſcani Collega.

ANDREAS FRANCKEN
BERGER, GYMNASII DAN-
TISCANI RECTOR.

Multa viri virtus, multa cum fœnore laudes,
Qui modo postrema vires tardante senecta,
Tarfiaci Herois diuina volumina mundo,
Et quodcumq; boni floret mortalibus ægris
In lucem exernit, cœlog ostendit aperto.
Hinc par excipiet te gloria clare Philippe
Qui toties Pauli phrasibus pia scripta Latinis
Vertis, Et à mendis purgas interprete lingua.
At si qua est nostro studiorum gratia seculo,
Non etenim nullam famam tibi docte Retelli
Fata parant, sacras cupienti inscribere cedris
Voces, cum sequeris veteris vestigia Homeri,
Ipse tenens laurig, comas hederamq; virentem.
Audijs ornatos numeros pater Istula quondam,
Et tenues inssit placidè condiscere ripas.
Pergito carminibus nostrum decorare Lyceum,
Posteritas operi iustos expendet honores.

ACHA.

ACHATIVS CV:
reus Gymnasii Dan-
tiscani Collega.

INgenij vires quando exercere Poëtæ
Temporibus prisca constituisse novi,
Dulcia sumserunt animo argumenta libenti
Quæ fuerant blandis mille referta iocis.
Quos mouet Idalius puer, aut furtiva per orbem
Quæ pede lasciuit liberiore, Venus.
Hinc tot voluuntur lasciva poemata, nostris
Temporibus paucis vsibus apta tamen.
Nam iuuenum temerant mores, alimenta q̃ præbent
Luxuriæ, & vitij pectora casta replent.
At Mecænates tamen hi sensere benignos,
Qui studiis illis præmia digna dabant.
Verum nostrorum melior sententia vatum
Et mens de studiis talibus esse solet.
Vtile proponunt, multum licet insit amari,
Quod non tam facile conditur arte, bonum.
Lasciuus positis, monitis rebusq̃ decoris
Moribus aut animis consuluisse student.
Ethica præterea tradunt præcepta, vel in se
Dogmata diuinæ quæ pietatis habent.

B

Quæ

*Quæ populis monstrant quæ sit diuina voluntas,
Quo pacto & possit quisq; placere Deo.
Hos autem quis nunc merito dignatur honore?
Aut quis habet tales nunc in honore viros?
Aurea Pactoli curantur munera vulgo,
Castalij fontis despiciuntur opes.
Tale tuum studium sed cum sit mensq; Retelli
Ut pro sis animis non tibi deerit honor.
Perge bonis anibus sacris insistere cæptis,
Quod negat hic mundus, conferet omne Deus.*

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣ

ΤΟΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕ-

ον πρότερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἐγὼ χριστῷ τ' ἀπόστολος ὢν θιοφάιτωρ,
καὶ ταχθεὶς κατὰ νεῦμα διδάσκαλος ἀρχιεπίσκοπος,
ὅς ἐσάωσε πατὴρ ἐλπίδος μορπὴν ἀφ' ἑσέως
ταχθεὶς τῇ γ' ἰότητι ἰησοῦ κοιρανέοντος,
ἡμεῶν ζωῆς ὅς ἐτήτυμος ἐλπίς ἐτύχη,
Τιμοθέω σοὶ ταῦτα γράφω, κατὰ πίστιν ἰόντι,
χριστιανῶν ἰδίας παρ' ἐμὲ πεφιλημένω ἡμεῖς
λασίοιο θεῷ πατρὶ, ἡμῶν ἡδ' ἀμὲν ἰησοῦ
σοὶ χάριν εὐχεσθαι, οἰκλεμένω τε φιλόφρονι, φαιδρῶ
ἡρεμίῳ τε νόῳ, περὶ γνώσιν ῥημάτων ἱερῶν.
τυδ' ἐφύσω ἀντίστοιχον ἐν ἡμῶν, ὡς ἐδίδου,
ἀξιωμακίδονας ἀπὸν αὐτὸν πόντος ἀγέας.
καὶ τινος ἀσασίας κραδίας ἀπεριτὰς ἐπευρεῖ,
δόγματι ὅπως μὴ δέχονται κίβδηλα λατρείας.
μήτε νόον φλυαροῖς προσέχωσιν μαίεσι, χερισμὸν
οἱ γενελογέοντες ἐώθασιν ψυδὲ ἐνκαπνί,
ὢν μύθων περ ἀδελφάτων πείρας ἐς ἀπέραστον,
οἱ μᾶλλον παρέχουσιν ὁλοῶν ζητημάτων νεικῶν,
πίστις ἡ αὐτὴν μείζω, γνώσιν ἡ θεοῖο.
αὐτὸς μὲν σκοπὸς ἡγαθῶν ὅλος ἵσται ἐφετμῶν
εὐτεβίων ἀγάπη αὐτοῦ κρείσσον, ἐκ κραδιάων
ρίζαν ἔχουσα σαφῶς ἀγαθῶν, ψυχῆς τ' ἀμεινῶν.

ἡδὲ συνιδότ'· ἡδ' ἄρα τίς· ἐμπέδον ὕψος,
τῆλε δὲ τῶν ἀγάπης δρετῶν τινὲς ἀσχεύοντες
κάππεσον εἰς κόπρον ἐλομενῶν λεγῶν ρυπόεντα·
οἱ δὲ διδασκίμηναι νόμον ἀτρεκέως μεμαῶτες,
ἐκ ἴσας· φύτιν τέττε καὶ ἐρεχλείοιτες,
μήτε νοῦσι τὰ δόγμαθ' ἀπὲρ φάσκεισι βεβαίως.
ἴδμεν ἀτὰρ παῖ πῆγμα νόμος φόδρα καλὸν ὑπάρχειν
εὖ, νομίμως θ' ὅτε τῷ χαῖνται θεοτέπιοις ἀδρεῖς,
εἰδότες ἔδὲ θεὸν θεῖναι νόμον οἷο δικαίους,
ἀλλ' ἀνίοις, ὧν ἦθος ὕβριν καὶ ἀτάσθαλα ρέζει·
οἱ ποτε μὴ βεβαίως φρονιμῶν ὀπίθεντο κραύλας,
ἡδὺ καὶ οἱς τὰ βέβηλα ποιεῖν, κακὰ βουοδομένῃν,
οἱς παῖ ἀμπλακίων κακὸν αἰσυλὸν ἐξετελέσθην,
οἱ θεὸν ἐκ ἄζοντ' ἄθεοι, καὶ πάγχυ βέβηλοι,
οἱ τ' ὅππ' ἀτὲρ ἀδίκως καὶ μητέρι χεῖρας ἐνέκα·
ἢ μίαι φονίας λόχον οἱ φρεσὶ μηχαπῶντες,
οἱ κλοπίμῳ κύπριν ἀσκήσι καὶ ἔργον ἀσελγές,
εἰπὲ καὶ οἱ κραδίῳ μεμελυσμένοι δρεσνοκοῖται,
οἱβ' ἐτέρως κλέπτοντες ἀπήγαγον ἀνδραποδισαί,
οἱ ψεύσαι βάζοντ' ὀπίσσω φιλέσιν ἅπιστοι.
ὅππ' ἄρ' ἐν ἀνομῶν γε βδέλυγμα ὀνομάζεται ἄλλα,
δόγμασι τοῖς ὑγιαίνουσιν ἀλλὰ πάντες ἀπεχθές,
ἅπ' ἐδάης, εὐαγγελίον κατὰ θεὸν, ὃ γὰρ
ἀνέλελξεν θεοῖς κλέει, καὶ ἀθέσφατον αἴγλιον.
τῷ γε βδέλυγματ' εἶνεκ' ἐρῶ χρεῖσιν καταβλώαι
τοῖο καὶ ἐγὼν εὐαγγελίου κληθεὶς ὑποφῆτης
τῇ ἰότητι θεῷ κήρυξ· ἰδὲ δὲ καὶ ἐτάχθην.
οἶδα χάριν τοίνυν χρεῖσιν, τόσον μ' ἐλεήσας
ὅς περ παύει κρατ'· καὶ πνεῦμα ἡχαρίσας τ' ἀπῆγον,
ὅς μ' ἄλλων ὅχα δέξιν, ἡδ' ἡγήσατο πεισὼν
δύλον, οἷο λόγῳ κήρυκα θεῷ δὲ ἑσέσθην,
ὅς σῶμα βλάσφημον κατὰ χρεῖσι σῶν πρὶν ἔχεσκον,

ἀσάμην

ἀσάμλυτ' ἐχθοδοπὶς καὶ πρόσθε διώκτης,
 ἡδ' ὀλοοῖς ἀδικήμασ' ἐνύβρις ἐς ἱεροῖσιν.
 ἀλλ' ἐλέη τότ' ἐκυρσα λαχών, τὰ γὰρ αἴσυλα ῥίξας.
 ἀδμυπαν ἄπιστος, ἡ ἀτρεκέλω ἀγνοῶν περ ἔοργα.
 Ἀδδλω ἐξεχύθη δὲ χάρις θεῶν εἰς ἐμὴν αἰώνην,
 πῶς τις ἐμῶς ἐδόθη, καὶ ἀγάπη μοι ἐτήτυμος, ἡ περ
 ἄρτι τυχὼν χάριφι, θεοῖο κέλονται ἱσθί.
 πῶς τις ἐφυχέο λόγος, καὶ αἰεττελισμένον ἔσαι,
 ἄξιον, ὃν κατὰ θυμὸν ἐλόντες ἄμ' ἀμφαγαπῶμεν:
 ἦ ἅ δ' ἡτα θεῶν καταβῶμαι χεῖρας ὑπερβίην
 εἰς θνητῶν πολυφροσιν ἀγρον πολυχάνδεσσι αἴας,
 ἴλω ὀλλυμένας ἀλιτήμονας ὥς τ' ἐσαώζην.
 ὦν γέγαα πῶτ' ἐγὼν, καὶ χέτλιον ἡδὴ.
 τοῦ γ' ἐλεητιῦ ἀτὰρ διὰ τὸ τοῖο θεοῖο λέλογχα,
 ἐφ' ἐνέμοι φανεροὶ κεν ἐλὼ φρένα πάγχυ προσελῶ,
 καὶ παρὰ δόγμ' ἄλλοις ἐλέως εὐμὲν προστιθείη,
 πῶς εὖ σιζέω αἰώνιον ἀτρέκεις αὐτοῖς
 εἶ, διὰ μὲν δωτάο θεῶν δὴ προῖκα δοθῆναι
 τῷ γ' ἄρα δόξα θεῶν, κλέος ἐσὼ καὶ ἄμειροτον εὐχῶν,
 εἰς ἐτ' ἐξέτιαν, χρόνα εἰς αἰῶνας ἀλήκτας,
 ἀφθιτος ὅς βασιλὺς αἰῶνος εἰς αἰὲν ὑπερῆξε,
 ἄμμι μὲν ὦψιν ἀποπῆς, ἀτὰρ σισσοφισμένον οἶος.
 πῶρ σὺ λῶς φίλων, καὶ ἐμῶν κεχαρισμένον θυμῶν,
 τοῖτ' ἐρῶ σοὶ δόγμα κράτιστον ἐφημοσυνῶν,
 πνεῦμα καθὼς περὶ σέ μοι θεός κελον ἄρ' ἐπ' ἔπει,
 τρῖν σε θεῶν κήρυκα λόγων ἐπέταξα γενέσθαι:
 δηλονότ' ὥς εἴης μενεδήϊος, ἰσθλὸς, ἀτάρβης
 κῆρ τε πινύματι καὶ σι προσφειτέησι πεποιδῆς,
 μῶλον ἀπληγείως φρεσὶ θαρράλεσι στρατεύῃ,
 ὅπλα μενεπτόλεμος δ' ἐνδὺς ῥηζυῶρα πῶςιν
 ἀσφαλὲς, ἡτ' ἀγαθὸν περπάρειβι θεοῖο σικιδῆς.
 ταῦτα λῶς δ' ἀτίετες ἄρ' ὅπλα μὲθημενες ἀνδρες

εἰ τὸ θεοῖ' ἔλειϑ' ὅπως προδιδόντες, ὅλοντο.
ἔξ' ὧν ἔπλετ' ἀλέξανδρ' ὅς, χ' ὑμέναιος δ' ἔρθευ',
οὗς παρίδωκε βαλὼν τυγὸς εἰς φλεγέθοντα κατάρσ,
κέρτομα χλωδάζεν ἵνα μὴ βλάβος φημα μάθωσι.

II.

Πρῶτα δὲ συθετέω πινυτοῖσι κελύσμασι πάντας,
συνεχίς ὥς χέειν εὐχάς, καὶ πυκνὰ διήσθς,
πρὸς ὧν λιπαρεῖς λιτὰς ἐμπροσθ' εἰσοῖς,
εὐλογεῖν θεῶν ἄσμασι, τῷ χάρι' εἰδότες αὐτῷ,
ὅτ' ἡ λόγιοι σέλας ζαθέε μεροπιδί φύτλη
δῶκεν, ἀναξί, κατὰ χθόνα σκηπιδέχοισι πελώριον,
ἀνδράσιν ἐοδὲ τέλφ, κήδ' ὁδ' ἀνὰ μὲν τ' ὅχ' ἀρίστοις.
ἡμῖς ἐσθ' ὁμοφρονεῖς ὡς βίον αἰὲν ἀγαμειν
ἀσφαλῆ ἡρεμία τ' ἐν συμβαίοντες ἐκκληοι,
παυλαχόβ' εὐσεβίας φάσ' ἀγλαὴν ἀμφιχυθέντες,
σιμνὸς ἀδ' εἰ δὲ θιῶν βί' ἔρεται ἡθια τῷδε
κεδὰ τρέπων ὁσίων, αἶμα σθεῖ μὲν αὐμύμων.
καὶ ἐὼν γὰρ ἔρσημα, χαμαι γέναντες σαωτήρ
πάντοτε σὺν βλάται χθονίων ἔλον' ἱερὸν φῦλον.
ἰδμενοι οὐς σάφα γνῶσιν ἄμ' ἀρεκίης μενέαντες.
εἰς δὲ ζῆ θεὸς ἀρχέευσεν, φύσιν αὐτοχρήστε,
ἐπὶ μεταξὺ θεῶν μερόπων τε καὶ εἰς μόνον ἡνὺς
λιοςόμεν' ἡρετῆρα, γένος μετῆς ὑπὲρ ἡμῶν,
ἀνδρομέλει μάλ' ἐκὼν ὑποδύς φύσιν αὐτῆς ἱσθ' εἰς,
σῶμα φάρυγγι λύκων προβαλὼν ἐοικέντα λείπον
μηλοδοτῆς οἶων ὑπὲρ αὐτ' ἄλυστρον ἑαυτῶν,
μαρτύριον τ' εὐεργεσίας ὅς ἔδωκεν ἑαυτῷ,
ὡς ἐν ἐὼν παρειῶν κρόνον ἐγλίεν ἐξέφασάνθη.
οὐ μὲν ἐγὼ θεοφιν κήρυξ' εὐφαι' ἐτάχθην
ἐκλεχί', πεμφθεῖς ἀνὰ πείρατ' ἀπόσταλ' αἴης.

ἄκ' ἀπατήλι ἐρῶ, δεδιώς ἀνεμώλια βάζην.
μήτε πρὲς φίμοι ψόδο λογέην ἔθνη μυέοντι
ἢ θείας εἶναι, ἀληθεία, τίσι τέ μαθήτῃ.
βελούμην ἄρα ποιεῖσθ' τὸν ἕκαστον ἐπιδύχας
παλαιαχόθεν, χεῖρας τένοντα πρὸς ἔρῃν ἀγνάσ,
ἐκ δότερμα παθόντα καλὰ φρένας ἀμφὶ θεοῖο,
μήτε μάτλη πως τῷ πέλῃ αὐτῷ χαομένον κῆρ,
θῆλυ γύναι δ' ἔχοι εὖ σάμνον καλὸν εἶμα μέσοντι,
ἔδ' εἴη λώπαις ὑπερφανὲς ἐλκεσὶ πεπλον.
αἰδοῖ πᾶσα γυνὴ δὲ κεκασμένη, ἢ περιάπῃω
σωφροσύνης, δέισθ' γαμέτη ἄλῃς ἀγλαόμορφον.
εὐπλεκαμὶς μὴ ἔχη περικαλλὲς πλέγμα κορύμβας,
μάρμαρον ἢ κοσμήσει φαλῆς χροά, χρυσοπέδιλον
μήτε πόδεσσιν ἴτω, μὴ πορφύρεσσα μολεῖται,
ἀλλὰ φορῇ καλὰ μοῖραν ἂν ἐνδυμα, ὅ τ' ἐπέοικε
εὐσεβέσσι γυναιξὶ αἰς τίσι θεῶν ἔργα μεμνη.
γλωσσόκρατ' ὅσα γλῶτ' ἡδημηγορεῖσι ἀκχοί,
παιδῶ τ' ἐπιθέσσα ἔβεν' εὐηκοῦν ἀνδρῶ.
μήτ' ὅχλιν ποτὲ δημοσίᾳ συνάγασα διδάσκη.
δὲ χλῶ ἔτε λάβη γαμέτη μεδέυσα βιβαίως.
Αὐτὰρ ἐν κρημῖα διαγοιβίον ἥσυχον ἀγνῶ.
ἐκ δὲ χθονὸς βῶλ' ἀπὸ πρῶτον θεὸς ἐκλ' ἄδαμον,
ἀνὴρ ἐκ παλαιοῦς εὖαι πλάσεν ὑπερβέντι.
ἔδ' ἐδόλωσεν ἄδαμον ἔχῃς συγὸς ἀγκυλόμητις,
αἰμυλοῖς εὖαι δέτ' ἐκείνῃ ἐπεσιπέτκει.
Αὐθάδης τοίνυν παραβᾶσ' ἔταλμα θεῶδεις,
ἐξήμαρτε γυνήτε, θεῶ οὐ κρίσθ' ὑπετάχθη.
τῶδε μοῖν γὰρ θεῶ χάριτ' ἐσθλοσομείη,
ὄψι γόνων γλαῖς δια, χ' μερόπων Διὰ φύτλησ,
εἰς θεὸν λῶ θήσει παγίως φρεσὶ τίσιν ἔχουσα,
πρὸς θεὸν λῶ ἀγάπῃ καὶ εἰς τὴν πλοσίων ἐξή.
οἷχ' ἅγιον βίον, εἰ μάλα σωφροσύνῃ ἀγαπήσθ'.

ἵκελον εἰ ζήσῃ βίον αὐτὰ τε τέκνα τικύσῃ,
σὸφρονα, πῶτον ἰμῶς ἀγιοῖτ' ἀγάπης τε γέμοιτα.

Ι Ι Ι.

Πρὸς ἐγ' ἐπ' ὅν ημερτές ἐγὼ τοι τῆτο πιφάσκω,
πῶς ἴμεν ποιμὴν καὶ ὀπίσκοπος ἔμμεν
ἰγαθῆς, ριστῆς σεμνῶ μάλ' ἐέλδεται ἔργα.
ἦθεσσι ἀλλὰ ρισί κ' ὀπί μύθοις πάμπαν ἀμύμων,
γῆμας αὐτὸς ἔχοι μίαν εὐνῆς μένον ἄκοιτιν.
νύφω, μὴ ποτὲ κραυπαλόων κατὰ γαστέρ' ἀσώτως
κίσμι ὦν, σῶφρων τὲ καὶ ἠθεα κεδνὰ φυλάττοι,
ἀλλοδαπὸς πενιὰθ' ὅγε θῆν' ἰσοι μογείσας,
πρὸς το μαθητεύειν ὅχ' ἄριστ' ἐλὼ φύσιν ἐσω,
ἔτε μένης μαρία βιβασμένη οἶνο ποτάζοι,
ἔπληττοι γλώσσης ἐο λαιδορήσι μαθητάς,
αἰσχρὰ φιλοκτεῖται μὴ πῶποτε κέρδια ζητοῖ,
ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν ἔφρονος, φρένας ἡδ' ὀπλήκης,
ἔτι σφοδαῖς μύθων, γηθοῖτε πολλοῖσι μάχεσθ',
ἔτ' ἄφρονος σινάγοι ἐφ' ἐὼν δῶ κερδαλέοφρων.
κοίραν εὐ δὲ πρὸς ἰάμενος ἔδωκατ' εἴη.
τέκν' ἀτιτάλλοι εἰς εὐπρέπ' ἐφρημοσι νῆσι.
καὶ διὰ τῆς τιμῆς ἑσθασὸν ἀγοῖτα τοκῆα.
ὅς γ' ἐν δόμον οἰκονομῶν ἐκ οἶδεν ἀβελτ',
πῶς οἶαν ὅγε ποιμαίνει καλὰ πῶτα ζῆς ἔτι
ἔτε νέεσθ' μαλα βαπτιοῖς τὰ θεοῖο διδάσκη,
ἄφρονι μὴτ' ἀγέρωχος ἀνὴρ γαυρόμενος ὀγκῶ.
τοῖος ἔχρητο κακοῖς ὅτι κραυπαὶ γέλωτος συκοφανταῖς.
μαρτύριόν τε ζῆς οἱ ἔσθ' ἄλλοτριαν δοθὲν ἀσῶν
ἐμφαίνοι τὴν ὕβριν ὅπως φύγοι, ἡ κεν ἐν ἑδρῇ
χλωσῶν, οὐ, λαιδορῆς παγίδ' ἄντα πλεκόντων.
ἐσθὺς πᾶς φρεσὶ φρεσὶ σεμνὰ δέηκον ἡδὴ,
ὅχ' ἑτερον μὲν κενθοὶ ἐν φρεσὶν ἄλλο δ' ἐπ' εἴποι.

ὃ νόον οἶνοπαρῆς ἐσάει κεκαρωμένον· ἔτω.
μήτε Φιλάργυρον· αἰχρὰ Φιλείτω χρημάτων περδῆς,
πίστεος ἀλλὰ λαθραῖα μάθοι μυστήρια γυνῶναι,
νωλεμῶς καθαρῶ μεμαῶς τὰ συνιδότ' ἐξὺν ἄν.
τῷ γε περίη πρότερον δοκιμάζεν ἦθεα ζωῆς,
εὐσταθίαι διδασκῆς· εἰ, μήτ' ἄρ' ἀχρηστὸν εἴη,
ἥτα θεῶ λήττερος ἀζημίως αἰψά γνέσθω.
Αὐτὰρ ἀνέγκλητο· διάγοι βίον, ἄμμορον ἄτης,
σώφρον' ἔχει δὲ δάμαρξιν, ἐπαιντὸν ἦθεσ' ἀγαυοῖς,
μὴ γλώττης βέλεσιν χαίρεισαν κεχλομένοισι.
ἠη φάλλειν αὐτὰρ, διαγέεε χεῖρας ἐπαχάς,
Πιστῷ αἰδρὶ Φιλῶ, χρεῖω τ' ἐπὶ δόγματι πιστῷ.
πᾶς δὲ μίαν παρὰ κοῖλιν ἔχει καὶ δικήν· οἶκοι.
εὐ γε προῖσά μιν· τέκνον τάδε τ' εὐατιτάλλων,
ἔκ κοσμῶν σύστημα δόμῃ φρεσὶ πῶκα λιμοῖσι.
ὦ γ' Ὀππιτετράφα! τὰ θεῶ ἔχ' ὅσα μέμνηται,
πρόσωλον· ἔργα πύμοιο θεοῦ, ἴρατι βέζων,
οὕτως ἐλπίδα δὴ βαθμῶ γεραρωτέρῃ ἐξῆ
καμῖζον τότε πίστι' ἐπὶ χρεῖοιο φρόνημα,
ὦ πλέον ἐλπίδι εἰς γλυκὺ χάσμα τὸτ' ἐρακίωνων.
θέσπια ταῦτα γράφαν, ἄμ' ἀγαλλόμενός περ εὐλοπα
ᾠκέσι πρὸς σε θεοῖ· ἰότητι πόδεσσιν ἐκείδαι.
ἢ βραδύποινι παύσας ἐφισὸν δ' ἄγαι ὄψι προσῆμι,
τῷτ' ἄρ' ἐχράψα θεοῖ· ἐνταλμα σαφῶς, σὺν ἰὺν εἰδῆς,
πῶς δέσνῃ σὲ θεῶ βιόθῃ καὶ ἐπὶ δώμαθ' ὁμιλεῖν.
ὅ, τι ἄγυρις θεῶ αἰὲν ἀόλλης ζώντ' ὑπάρχει
ἀτρεκέλης σύλῃς ἐμπέδος ἥδε βέβαιον ἔρδισμα.
τίς δ' ὀππρῶν φρεσὶν ἀμφιγυροῖ θεὸν ἔμμεν' ἀγασσόν,
εὐσεβείας καὶ ἀμύγαλλον ἀγῆης μυστήριον εἶναι.
ἀνδρομένη δὲ θεὸς σάρε' ἠγνώμαν· φαμεν ὅθι,
ἄμμιν, πνευμ' ἄγιστον τοῦ ἐδῆξε δίκαιον εἶντα,
τεχθεὶς ἀγχιδικῶ χρεῶ ὤρθη καὶ ὑψόσ' ἀερεθείς.

C

τέτοια

τένεμα κηρύχθη κείνοιο καὶ ἔθνεα πάντα,
εἰς τὸν ὅστις ὕσεν δίσσις ἀντολίη τ' ὀπὶ γαίης,
ἔνδοξ' ὅ τ' ἀνελήφθη οὐ εἰς πατὸς ὑψιφίς δῶ.

Ι Ι Ι Ι.

Πνεῦμα προῖ Φ' ἁγίον τηλαυγὺς μάνις ἀμύμων.
Δῆτα θεοπεπίον τά γε θεῶ φαῖα μαυτοσυαάν,
καρὲς ὅταν κόσμῳ περιπλομένων ἐν αὐτῶν
ἔχατ' ὅ, ἡδὲ χεδον γύροις τετελισμέν' ἔσαι,
πίσι' ὅ, ὡς δὲ πᾶμ πολλοὶ τότ' ὀποτησον),
τῆς Σαταῖα διδασχῆς αἰόντες ἡ ἡπεροπῶτων,
Δαυμονίων ὁλοαῖς προπετιῶς προσέχοντες ἐφετμαῖς.
ἡδ' ἐν ὑποκρίσεως προφάσι ψεύδη λαλέονταν
καὶ κακίη νοσέρον τε φθαρύει σιωφῶδες ἐχόντων.
εἰς βα γέ συζυγίαν τινὲς αἴτια χέτλι ἐρεῖτι,
βρώματ' ἀπὲ πότις φαγίην φεθεραῖσιν ἀπὲ λαῖς.
αἴτια θεῶς καθαρῶς μάλα δωτῆρ κτίσεν ἑαῶν,
πίσι' ὅπως τὰ βεβρωκότες ἔθνεα θρέμματ' ἑδωδῶν
εἰδότες οἱ χάρειν εὐχάων τὰ δίδοντι λάβωσι.
ὡς κ' ὀπηνύτες ἐτητυμῆς σέλας εὐ δαῖωσι,
πάντα θεῶ πυκινῶν πλάσσει κτισθ' ἐν' ὑπὸ χερσὶν
εὐ, κ' ὀπταμένως, καλὰ κῶφέλιμ' ἄμμιν ὑπαρχέιν·
ἔτε πρέπην τὴν θεοῖο βρόττον κτίσμι' ὀποκαλλῶ
τοῖς τὸ λαβέσι βρώμα, θεῶ χάρειν εἰδόσι κ' εὐχῶν.
λαυσό' ὅ δὲ θεοῖο λόγ' ὅ, κ' ἔραυοοίκτης
ἄσμα λιτῶν θ' ἁγιάζ' ὅλης πρέπαν ἑδάρει' αἴας.
ταῦτα διδασχάμεν' ὅ, κ' τῶν μνήσας σὺ μαθητὰς,
καλῶ ἐπωνυμίῳ νημερτεῖα ποιμεί' ἔχης
τῶν μῆλων χρεῖσοιο, πρεφῆς κ' ἐν ῥήμασι θεοῖς
πίσι' ὅ, ἡδὲ διδασκαλῆς διαπαντὸς ἀρχάντα.
ὡς περὶ κῆρι φίλησες αἰ, τῆς ἔχνη ὀδυνῶν,
ἐκ ἀδόλεσχ' ἑῶν, ψῶδων τὰ βέεηλα παρὰ.

σαμύλιν αἰχρολόγῃς ἐ γλώτῃς φεῖ γέ λάλημα,
σὺ οὖν φρένας γύμναζε πρὸς εὐσεβείας ἔρον, ἐμὲν
ἐστὶν ἀσιτεῖν μάλα γυμνάσιον· δόσδελητόν,
σμικρὸν οἶφας ἔχει δὲ χαλινὸν σαρκὸς ἐέλδωρ,
αὐτὰρ ἡ εὐσεβείη σιταγῶσ' ἄρετων μάλα φατί
χρήσιμός ἐστι ζῆς ἡμεῖν πρὸς ἀπάσαι ἀνάγκῃ.
Λιδίᾳ γὰρ ὑπὸ πικρῇ γλυκὺ χάσμα βίοιο,
καὶ δόμῃ Πληθονὸς ζῶης, ἰδὲ μυρίον ἔλδεν.
μῦθον ἀληθίζων σάφα γινῶς τὸν κρήγυνον εἶπα,
ἄξι' ὅς κ' ἐπενήνοθ', ἐν εὐ γνῶ πᾶς φρεσὶν ἦσι,
πρὸς τε λαῶν κλείη μάλ' ἐπαίναν πρόφρων ψήφω.
ὃ δὲ χάριν μάγον ἡδὲ γῶν κακὰ πάσχαμεν ἀλγῇ,
ἔτλημεν θ' ὕβριν ἐχθροῦ πάν, καὶ ἀδολκὴς ἐνδύομαι,
ὅτ' ὅππῃ ζῶντι θεῶν τιλ' ἄμμις ἀρ' ἐλπίδ' ἔχωμεν,
ὅς μερόπων ἐλὶ κληρον ἔσωσε γῆ· πολυπλάγταν,
κῆρι μάλισθ' ἀγίῳ πεισῶν ἑορήματι θάω.
ταῦτα παραγέλλων τὰ δίδασκε μαθήματ' ἀλήκτως,
ἀλλ' ὅφρα μὴ κατὰ τις φρονέων σέθεν, ἐκ ἀλεγίζῃ,
ἡθέον σὲ γιγᾶ θάλλειν ἦεν εἴτ' ἐπ' ἀκμῆς.
εὐσεβέων τύπῳ ἰοῖτο καλὸς παρὰ δόγματι πεισῶν
ἀγλαόν, ὅτ' ἰδ' ἐρεῖς λόγῳ χρεῶ πάμπαν ἀκραιφνεῖ.
ἦθεα σεμνὰ τρέπων ἐνδύω, ἀλλοῖς σιωμιλῶν.
ἐν σῆθεσσι φῶς ἀγάπης εἶχε πάντοτε σιλπνόν,
πνεύματ' ἀγλαῖ' ἦφι γε λάμψον ἀγνοῖο φαιδός,
πίστω φαίνει σέθεν θεοτερπέσι φαίδιμεν ἔργοις,
ζῆσά φρων ἀγνῶς βίον ἐκτὸς αἰταδ' αἰαδῶν.
πρὸς ὅθ' εἰς ἔλθω παρῶν ἀναγνώθι θεαφάων
εὐσθέων σείλιδας, μεῦν νθεσιῶν τε μεμηλῶς,
καὶ μῶν ἐνεσιῶν μέμνησο διαμπερές αἶεν.
μήτ' ἀμελῶς παρὰ δῶρεν ἔχῃς ὃ πνεύματ' ἱερῶ,
ὅ, π' ἐδόθη διά μου σοὶ μαιτωσιῶν ὑποφῆται,
ὡς σοὶ πρὸς εὖς ἐγὼν ἱερεὺς ἰότην κελευδῆς

συμφήφες ἐπέθηκα χέρας μὲ χειροτονητῶ.
τὸτο φύλαττε κατὰ φρενὶ ἀόκνως μεμερήϊζας,
πῶς ἀγιάῖς σὲ χραφαῖς ἐπὶ πάντες ἰδῶσι προκόπῃν.
ἢ θέμις ἐστὶ, καὶ ἐμμελείας ἐπέχων σὺ σεαυτῶ,
ἥδ' ἐδιδασκαλία σέο, τίς κ' ἐργάζο φάινων.
εἰ δὲ βίβῃ διδάχῃσι τέτῃ συμφωνῇ ἐσθλῇ,
σέο ζέλω σώσῃς ἐφορῇ καλῷ, ἥδ' ἐμαθητῶν.

V.

Ἠλικίας πόρῳ προεβέγκοσι γηραλίοισιν.
ὦν τάχα δὴ σὺ γηροτοδιδάσκαλ' ἐκ Πιπλήνης,
θέλγεις λόγοις ἀτὰρ αἰμυλίοις ἀδαήμονα μάλλον,
ὡς γρητῆρα τῶν μάλα περ πεφλημένον αἶν.
ὀπλοτέροις καθὰ δ' αὐτοκασιγνήτοις Πιπίμα.
μελίχιοις χράας πολιοκρηϊάφες ψέγει μύθοις
μητέρας ἤντε, φέδεο σεπῆ γήραος αἶν.
ἡλικία μέγας ψέγει μίρακας ὡπερ ἀδελφάς,
ἀγνείας αἶν μνήμων μετὰ τῶν δ' ἐρίμην.
εὐσημνυομένας ἀγνώως ζῶσ' αἶζο χήρας.
ἐμπαλι δὴ χήρα καλὰ τέκνα, καὶ ἐκγον' ἔχουσα,
νεθετὴ τὰ γονεῦσι ποτ' αὐθρηπῆρια νείμαι,
γηρεκομῆν, προγόνοις τότ' ἀμοιβᾶδ' ἐν αἰὲν πελαργεῖν.
λύδαν τῆτο καλὴν δὲ θεῶσφ' ὀδρα δίσκελον ἔργμα.
ἀλλ' ἐτυμῶς χήρα μεμνομένη ἔσα τάλαρα
τῶτε πέποιθε θεῶ, καὶ ἐπὶ φρεσὶν ἦσαν ἰολπε,
δάκρυόφιν ταῖς προσλιπαρῶσα δεησέσ' ἀλείψας,
ταυκνὰ θεῶσφ' ἐνδύσσα λιτὰς ἀνα νύκτα καὶ ἡῶ.
ἡ δὲ περφαῖς ἀπαταλώσ' ὑπὸ μαργαδίῃ ἠδυπαθείας,
ζῶσ' ἐοῶσ' αὐταῖσι λόγῳ τίθηκεν ἀληθεί.
τιμὴ ἀτὰρ διδάχῳ ἀπόρ' ἐμποιῶν ἐρίδωλον,
τὰς χήρας διάγῃν βίον ἀψευγον αὐτὸς ἄνωγε.
αἰκέτις οἰκείων ἀμελεῖ τέκνων, τὲ καὶ ἔργον.

μη δὲ

μη δὲ πονῆσα τροφῶν ἰδίοισι γόνεσι ταμειύς,
συμφερέσθι, ἄλλω ἔργῳ σῆνῆσατε πώπῃ,
ἐπὶ θεοσυγίας κ' ἀπιθιάσῃς πολὺ χείρων.
Δύλη πρὸς τὸ θεοῖ' ἱερὸν χῆρα καταλεχθῇ
ἡλικίαν κατέχουσα σάφ' ἐξήκοντ' ἐνιαυτῶν,
ἢ ποτε μνηστῶν θείσ' ἐνὸς ἀνέροιο ἔπλετ' ἀκείτις,
ἦθεσιν ἢ σεμνῶν τε τροπῶν κεδνοῖς ἐκέκαστο,
γείτονας εὐσεβίας τ' ἐπεδείκνυε μάρτυρας ἀγνῆς,
ἔτρεφεν ἢ παῖδας τε καλῶς ἔθεν ἢ δ' ἀτίταλκε,
ἢ φιλικῶς ἄλῃς ἀλλοδαπῆς ἐπιδέξατο ξένης,
καὶ πόδας εὐφρονέστα λοέσαστο χριστοβόανταν,
λήτρεγχο' ἀγίοις, μεμαῖα θόως θραπέυειν
τεκομένης γοεραῖς πρὸς ἀπιδέσιν νόστον τε μογεῖντας,
ἢ δρᾶν τ' ἔργα πείλας πρὸς ἑκάστῳ καλὰ μέμηλες
ὣ δ' ἦθ' ἄμῃ χῆρας ἐτι τηλεβοῖσας
ἔχι δέδεξο, ὅταν εἰλβῇ δ' ἤξαστο λαφυγμῶ
Πόνοες ὡς σκιρτᾶν μάχοιτε θεοῖ' ἀλέγξασθαι,
εὐθὺ γαμῆν μεμάσιν, ἐρᾶν ἰδεῖ κύπριδ' ἔργων,
ἀλλ' ἀπέναντι θεῶν τι βδέλυγμ' ἀπόβλητον εἶσσι,
πώπῃ ὅτ' εἰς τὸ θεοῖ' ἔλκος πρῶτῳ ἀθετῆσαι
ἀλλοτρίαστε θυράς κατὰ πλείονες ἐσχροῦρας,
φρεσὶ οἷ' ἐνθα χ' ἐνθ' ἰδραμον δὴ πᾶσι ἀεργοῖ
καὶ κωτίλλεσθαι λεγῶν τιμπλώσι πόλλας,
φθεγγάμεναι περίεργα τὰ μήτε γυῶαζι πρέποια,
ὀπλοτέρας γαμῆν ἀρα μᾶλλον ἄφαρ κε κελοῖμην,
τεκνογονεῖν τε γρίφῳ τε θεῶν φυτὰ κάλλιμ' ἀλωᾶς,
ἰθὺν τ' ἰδίῳ δεσποίνῃς ἥνιον οἶκον,
μήτ' ἀθέοις δόμεναι τ' λοιδορεῖν τίν' ἀφορμῶ.
ἀπὲρ τις γὰρ ἀληθείας ὅδον ἐξετράπευε,
ἀζόμεναι Σαταῖά τιν' ἀγάλματ' ἀπιστεύσαςαι.

Δδομένας τάχ' ἔχ' ἡ χεῖρας βίωτῃ· δ' αὖ γ' ἄγε,
 ταῖς παρέχῃ δαπάνας περ, ἀτὰρ μή πως δὲ βαρείῳ
 εἰσεδῶν θησαυρὸς ὅπως ἀρκῇ τότε λοιπὸν
 ταῖς ἱεῶς χεραῖς, βίον εὖ κ' ἀμύλωτον ἀγύγαις.
 πόρῳ πρεσβυλῶν ἰθιῦτορες, δι' τὸ θεοῖο
 πῶν γ' ἐποιμαίνεσ' οἶον τις αἶς πρᾶπίδεσσι,
 οἷδε διπλῆς τιμῆς τε καὶ αἰδέσθ' ἀξιοῦνται.
 ἀξιοὶ οἱ δὲ μάλιστα κλέος πολυφέρτατοι ὦσι,
 τῇ δημηγορίᾳ διδάχων ἀδαῖς μυέοντες.
 ὡς γ' ἀγνῶν σέλιδες βιβλίων ἰδὲ φάσ' ἱεροφητῶν,
 ἔσθμα φιμάσθ' βόθ' ἐμπαπίως ἀλοῶντ'·
 ἀξιοὶ ἐργατίης μιοῦθ' εἶναι αἰὲν ἱππῆς.
 μήτε κατηγορίων τάχα κέκλυθι, τὰς ποτ' ἀναιδέας
 πρεσβυγενῶν κατὰ, μεμψάμενοι φορέσκον ὕβριταί,
 αὐτὰρ ἐλεγχθῶσιν πρότερον σάφα μαρτυρήσοι
 ἢ δυεῖν πρὶς γ' ἢ τριῶν, οὐδ' ἀξιοπίστοι.
 τὸν μεμολυσμένον ἄνδρα βδελύγματος ἔκοντ' ἐποιήεν
 εὖ φρονέεισι λόγοις πάντας προπάρουθεν ἔλεγχον.
 ἔφρα φοβηθῶσιν λοιποὶ, καλὰ δρᾶν ἴε δαῶσι.
 καὶ δέμαί σε, τῆτο θεῷ σάφα μαρτυρέοντ'·
 χρ. τῷ κ' ἀγγελικῷ τόγῳ πλῆθ'· εἰσορῶντ'·
 ἀγχι παρῆζμένων τινῶν ἐμοὶ ἑραϊάνων·
 χρ. τὸν ὅπως τὸ κέλευμα σαόφροσι φρεσὶ φυλάττης,
 ἐκ ἀκρείτως κρῖν', ἀλλ' ἀμφοῖν αἰετὶν ἀμοιβῶν,
 μὴ τὸ μὲν ἔς ἱτέρῳ κλείων, ἐτέρῳ τόδ' ἀνοίγων.
 μὴ ρία σέϊ Πηλῆς τίν' ἀχρᾶντες χεῖρας ἀγνώτω,
 ἐμμορ' ὥς μὴ ἀταδάλων ἀλλῶν κε γήραιο.
 σῶφρονα ζῆθι βίον μάλα θ' ἀγνῶν σεμνοπρεσῶπῶν,
 μὴ πρόπαν ἡμᾶρ ὕδωρ πῶτε νωλεμῆς ὕδροπότης φῶς,
 ἄλλοτε κ' οἶνοπόταζέ, μικρῷ πῶς χεῖρα μὲν οἶνω
 λυπρὸν ὅπως τόμαχον θερμαίνης λισιμερίμνω,
 σικνεχὲς δ' ἐγαλῖέν νύσον ἀοδυνῶν τε ραίζης.

Πόρρω κ' ἐστὶ τινῶν τὰ βδελύγματα γαίτοσι γνωστὰ,
πρὶν τὰ μὲν ἐς κρίσιν αἴσυλα ῥέξαντες προάγειν),
ἀλλὰ λελήθε τινῶν τότε καὶ ποτὲ γήτο προδήλα.
ᾠρμα τῶν ἀθίων, πάντως κίδδηλα κρυβῶμαι
ἐδυῶ), τὰ σάφα προφώσδε μάλ' ὡς ἄϊκασι.

VI.

Δμῶες δαλοσυνή δεδμημέν' ὑπὸ ζυγὸν ὄντες.

διαποτικαῖς ὑπετασόμενοι τ' ἀρχῇσιν ἔωσι.
πρώτης ἀζόμενοι τὰς τιμῆς ἀξίωσι.

Οὕτω δ' ἔοσι) μέγα, καὶ κλυτὸν ἔνομα χρεῖσθ',
μήτε θεῶν διδασκλῶν θείων ἀδαήμερες ἔργων
κερτομίους βλασφημήσασσι πικρεῖσσιτε χλεύαις.

Δὲλ@ ἔχων τε θεοῖο λατρεῖσσι κείραντο οἴκοι,
Λυθάδης μήπως καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ γ' ὀλιγωρεῖ.

Λμφω ὅτι χρεῖστοι μέλη τέχ' ἔσον ἀδελφῶν,
μᾶλλον δ' εὐθυμ@ ἔνυμασ' ἔκων τε πύθηται,

εὐκτε@ δὲ θεῶν δὲλ@ πεφίλημέν@ ἐζή
ἰμεν@ τε θεοῖ' ἐλεήτυ@ ἔμμορ@ ἔσαι.

νεβτεῶν τὰ δίδασκι' ἔφορ@ θεοδέγμινας ἀνδρας.

πᾶς δ' αὖ τῶν μὴ ἀδελφῶν, μάλ' ἢ σύμφωνα δίδασκων,

εἴτ' ἔχ' ἄριστον δόγμα σέβισσε θεοῖ' ὑγιαίνειν,
ἔρανον ζῶσιν, ὃ χρεῖστος ἔδωκεν ἰσθῆς.

ὅς τε καὶ αὖ φρονέει διδασκῆς, ἢ φῶτας ἔρωρε

εἰς ἔρον εὐσεβείας, κ' ἀγάπης φά@ ἐν φρεσὶν ἀπλή,

καῖνος γαῦρον ἔχει κ' ἀγέρωχ@ ἀγνήτορα θυμὸν,

εἴτ' ἐδάη τὰ θεῶν, μάλ' αὖ πηρωθεῖς φρενὲς ὅσπερ,

ἄφρων μαργαρίτῃ φρενὲς εἰσοσφόροις πεδύσας.

ἢ ἐλὼν ῥα ἐρίξμεναι χρεῖσσι γεινηθῶς,

ἔξ' ὧν γυνίκερ' ἔθ' ἔπο' ὅληψις ἔφυσφαλερή τε,
 καὶ δι' ἐπ' ὧν τρεῖσ' αἰ' ἐτιδάκει γεγάασι ματαίαν,
 ἔλομένων τε βροτῶν, ὧν ἐφθαρθεν νόες οἰκτροί,
 οἱ καὶ ἐτητυμῆς περὶ πῶσιν πάγχυ αἰμοῖροι
 σφῶν κερδ' ἔπλυνευσθεύοντο ἰσχυρὰν.
 τοῖσδε Φεῦγε Φιλοκτεάνης μὴ τοῖς γεσυνείης,
 ἐστὶν ἂν ἀρ' μέγας ἐργασίης ἐτομός τε πορισμὸς
 εὐσεβίῃ, δὴ τ' αὐτάρκης ἰδίαν ὀλίγωντι.
 λούγαλέω γυμνοὶ δὲ γεγῶτες ἐς ἤλθομεν αἶαν,
 χρῆσιμον ἔτι παρέχ' νοστήρης σαρκὸς φορέοντες,
 αὐτὶ θαυμέθα ἐστεύθεν μὴ δέντ' ἀφελόντις.
 μέτριοι οὖν ποσί' ἔσθ' ἔδην ἔχοντες,
 εἴματ' ἀναγκαίων ἐανῶν πρέπον ἀμφιβάλλωμεν
 καὶ τοῖς δ' ἐκράμεοδ' ἔδην θεῶν ἐγκαλέοντες.
 καὶ γὰρ ἐελδόμενος πλετὴν ἀφ' ἐνὶ κτεάτεσσιν,
 εἰς κακὰ πρᾶσάο βέλη σατακὰ δολέεντ'
 κάππεσεν παγίδων ἐς δίκτυα λοξὰ τίθητων,
 πρὸς πόθον οἷτε ἕκαστον ὀμνήρεις γ' ἐχθρόν,
 ἥδ' ὑπαύξαντες ἄμ' ὠρμήθησαν ἐέλδωρ
 πωλὺ, λίαν ἀκρατεῖς, βλαβεροὶ κ' ἀνόητοι, ἄσιλγες.
 ὅ, τί' αὐτὸς βάβ' εἰς ὁλοὴν κρήμνισεν ὀλίβρω,
 αὐτοφόνει θ' ἔθεν ἔντις, ὑπ' ἐρμούρα ἄψ' ὀλέκοντο.
 ἐστὶ Φιλαργυρή γὰρ ρίζα κακῶν ὀλοκλήρων,
 ἧς ἡμῖς τινες ὠρέζαντο σφόδρα πλεονέκται,
 τῇ μ' ὡς πῶς ἀπαρηθόντες ἐκὼ πεπλάνην),
 καδ' ἔβαλον κ' ἐς ἀμετρον ἀνῶν βένθ' ἐαυτῶς.
 τὺ δὲ θεῶν πεφλημέν' ἀπὸρ, πεχαρισμένε χροῖσ' ὦ,
 αἰσχροῦ δ' ἀνδρῶν πύδολαξο, δίκαιε δίκαιοσύνην δέ,
 ἐν δίκῃν ὅμμα τίτασσι, καὶ εὐσεβίᾳ ὅπλον ἴσσαι.
 ἵλασθαι χρῆσθαι φρενέθεν πῶς δ' οὐ βεβῆαίως,
 πρῶτα θεῶν τήδεσθ' ἔφαθ' ὡς, καὶ πωλησίον εἶτα,
 ἀλγεα τέτλαθι πρᾶν ἐκὼν καὶ ἀνάγκη δηγυμῶς,

τέργε φιλοφροσύνῃ, ἴσο κ' εὐσεβείῃ
ἀνδρείως τὸν ἀγῶνα διαβλάσων προθέμενα
πίσιε' ἴφι θεῶν βλασφημίας δαδίζων,
ἐλπίζων τὸ βραβεῖον ἀγῶνι, ὑπέρτατ' Ὀλύμπῳ
δάμασσε ξέσσε, λαχὼν γλυκὺ χάριμα σὺν ἑραίσῳ.
πρὸς βίον αἰδίοιο σκεῖ' σὺ δὲ δεκτὸν ἐκ κούρης,
ἤ μάλα δὴ κ' ἔργοις ἐπέδοξας πῶσι τιν' ἀγαθοῖς,
ἀμολόγησας αἰεὶ θεῶν, ἔμμη δὲ φρονηθεῖς,
ἀγχι παριστάμενον πολλῶν, τόγ' ἄμ' εἰσοροῶντων,
καὶ τοίων νῦν ἐνέσιπας δίδομεν σοι ἐφειμῶν,
ζωογονοῦντ' ἀπαλα θεῶν κατεναίτιον αὐτῶν,
ἔσσι νεοσιπῶν καὶ ἐμῶν αἰοῦντ' ἰησῶν,
ἔμμεναι ὅς σά φά δὴ θεὸν ἀμολόγησεν ἱαντὸν,
ἠνίκα τῶν σολύμων πιλᾶτ' ἐπαρχ' ἔζητο·
Διὸς ἵνα κεν τηροῖς ἐνταλμὶ ἐμὸν, ὥδε βιάσας
αἴψυχ' ἔοσά μιν τε ζῆς καλὸν ἔνδυμ' ἀμέμπτῃς,
τυγῇ ἕως κε θάνοις ὅππῃ κ' θεὸς αὐτὴ φασίη
ἐζόμεν' ὡς πατρὸς εἰοπαρῶν ὅππῃ δεξιά χριστός.
τόντε κατερχόμενον τότε, καὶρὸς ὅταντε γήνηται,
δείξῃ ἐκείν' αὐτὸν ὃν μάκαρ εἶν' ἐγνώμεν, ὃς αὐτὸς
κύριός ἐστι μέγας μόνος, ἐστὶ μόνος τε δυνάστης,
καὶ βασιλεὺς ὑψίστος, ὑπὲρ βασιλῆας ἀπαντας·
αἰψὺν τε φῶς ἀπρόσπτον ἐχθ' καλὰ δώματ' Ὀλύμπῳ·
τὸν θεὸν ἔτις ἀνθρώπων ὥσσοις ποτ' ἔπωπε
μήτ' οἷοσθ' εἴη τὸν ἀλιτροῖς ἔμμεσ' ἰδέσθαι,
ὃς τιμὴν ἤξει, καὶ κλέος αἰώνιον ἄξει, οἷος
δρῶντος αἰδοῖς κατέχη κράτ' αἶν' ἀληκτον,
τὸν ἵνα ρῆμα γῆν' ἀμύνῃ πυμάτῳ ὅσα κράζω.
ἐν δὲ παρόντι κρονῶ τοῖς δὴ πολλῶν ὀλβον ἐχῶσι
κελεύει Ποσειδῶν Πονομένειον ἰππότερος ἡμῶν, ὃς δὲ

οὐ σέλας ὡς ἀμνηστὸς ἔφυδ' ὕαλτο, κ' ὀπίκρητο.
 μάλλον ἀτὰρ τερπὴν θεὸν ἐλπίδι ζῶντα σέσωσι,
 Ἀδδῶν ἔς παρεχθ' πρὸς ἀνάγκην πάντ' ἀπαρῶσι.
 εὐ' ἵνα τοῖς χρεῶν, φίλα καὶ φρονέουσι πενήχεις,
 ἥε περίσσευσ' εἰς καλὰ τέργα πονεῦντες,
 εὐχερέως πολὺ δῶσι, φάσ, κ' ἐλεητύ' Ἀδδῶν.
 κοινωνῶσι κῆαρ. ὁ δ' ἄλχον ποτὲ τοῖς πέλας αὐτῶν,
 ἐν μέλλοντι βῶν τὰ θεμεθλα τίθεντες ἑαυτοῖς,
 παγκά, παγοῖρες ἵνα γῆς παραλειπότες οἴκας,
 ἔλκευ μέτοχοι κ' ἀναβῶσιν ἐς ὑπερφῆς δῶ.
 Τιμῶντες χρεῖς δ' αἰὼν ποιμνέω ἔχ' ἄριστε,
 λῶ παρὰ σοι διδάχην παρὲν κημήλιον ὥσπερ
 κλέδ' ἐν ἔχει κραδίη, σῆσιν κ' ἐνὶ κάρτει φρεσὶ.
 ναῖκα φεῦγε βέβηλα λόγων κέν' ἐρεχλείωνται,
 κισθὴλ' αὖ φεῦγ' ἀντιθέσας σοφίας ἀδολέχας,
 λῶ ὀπίπως ἄγχελλόμενοί τινες ἀφραδέοντες
 ἔκ' ἔτυχ' ἐσκοπῆς εὐσεβείης πᾶσιν ἢ διτόλεσσαι,
 δόγμα ματαιοσιώησι διαφθείρατες ἀληθείας.
 τοὶ χάριν ἐκ θεοφῶν πάλιν ἔυχομαι, ἀμύνω ὀπιλήσας.

τέλτο.

